

A szabadságharc vértanúira emlékeztek Nagyváradon

2018. 10. 7.

Nagyváradon tartotta október 6-i központi megemlékezését az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és az Erdélyi Magyar Néppárt. Az 1948-49-es forradalmi Országgyűlés mártír jegyzőjének, a 200 éve született Szacsvey Imrének a monumentális szobránál jelen volt és felszólt Tőkés László európai parlamenti képviselő, az EMNT elnöke, valamint Szilágyi Zsolt, a Néppárt elnöke.

„Az aradi vértanúk a Magyar Golgotán áldozták fel életüket a hazáért. Nevük és vállalásuk a haza- és szabadságszeretet szimbólumává vált” – kezdte felszólalását Tőkés László Kossuth Lajos megfogalmazására utalva. Az EMNT elnöke történelmi ívű beszédében megemlékezett mások mellett a váradi születésű Nagysándor Józsefről, az Aradon kivégzett főtiszt szavait idézve: „Én nem szököm el. Meggyőződéssel harcoltam ügyünk mellett, itt maradok; tudom, mi sors vár reám: a halál. Nevemet, becsületemet a szökés által nem szennyezem be.” A püspök rámutatott: az vértanúk életáldozata legfőbb életművük lett, beírták magukat a történelembe, példáját adva annak, hogy nem szükséges egy egész életpálya ahhoz, hogy valaki hőssé váljon és üdvözljön. „Bámulatos az a tudatosság, mely a halál árnyékában e tábornokok, tisztek felfogását jellemezte. Mint a tűzben kipróbált nemes érc, úgy állták ki a hűség próbáját, Krisztus igazi tanítványaiként, az Ő példáját követve. Az aradi tizenhármak cselekedetükkel és áldozatukkal tettek bizonyágot keresztény értékrendjükről és hitükről. Jónéhány tábornokot nemzeti hovatartozásuk nem kötött a magyarsághoz, épp ezért még jelentősebb az áldozatuk, mely bizonyítja vállalásuk tudatos voltát is.

Szilárd értékrendjük követésre méltó ebben az öntudatát és identitását veszített világban. E szellemben kell manapság is megvívunk vértelen harcainkat, s ebben a szellemben kell tekintünk az egész Európára kiterjedő összeütközésekre, valamint az eszmei- és politikai küzdelmekre” – hangsúlyozta az EP-képviselő.

Beszédében felidézte azt a súlyos dilemmát is, ami a császárnak felesküdt katonasereg és főnemesek lelkében dúlhatott a nemzeti és a világszabadság óhajtása mellett, de szólt a közképvisellel felruházottak felelősségéről, illetve annak hiányáról is. Nem véletlen, hogy megingott a választópolgárok bizalma a parlamenti demokráciában és egyes parlamentekben, hiszen lépten-nyomon olyan politikusokkal találkozni, akik nem népükért, hanem népükből akarnak élni. „Hol állunk ma már Szacsavay Imre példájához képest? Előtte és a vértanúink előtt Krisztus példája ragyogott, és ha siratjuk is őket, a nagypéntek szomorúságával és a húsvét ragyogásával emlékezzünk rájuk” – zárta felszólalását Tőkés László.

„Szolgáltam, szolgáltam, mindig csak szolgáltam. És halálommal is szolgálni fogok. Forrón szeretett magyar népem és hazám, tudom, megértik e szolgálatot” – Aulich Lajos ezen utolsó szavaival kezdte felszólalását Szilágyi Zsolt. A Néppárt elnöke elmondta: boldog lehet az a nemzet, melynek mártírjai vannak, hiszen ők azok, akiktől az utókor megtanulhatja a nemzet melletti elkötelezettséget. „Az aradi tizenhárom szolgálat tudatos választáson alapult. Megadatott nekik, hogy válasszanak a császári hadsereg és a magyar honvédség között, ők pedig döntöttek: a magyar nemzet szabadságáért harcoltak, hogy ma a magyar szívekben és a Kárpát-medencében a szabadság vérrel áztatott ajándék lehessen. Azok, akik október 6-án szerte a világban rájuk és a szabadság hőseire emlékeznek, megértik a vértanúk szolgálatának lényegét. 1849-ben a szabadságért a kiválasztottaknak halni kellett. Ma viszont élni kell. Ebben az érték- és irányvesztett Európában csak akkor lesz magyar szabadság, ha van, aki harcoljon érte. A kivívott szabadság pedig mindig az élőké lesz” – hangsúlyozta Szilágyi.

A politikus figyelmeztetett: míg a szabadságharc idején ez nem volt kérdés, ma már megkerülhetetlenül választ kell adnunk arra, hogy lesz-e élő utód, aki megéli majd a szabadságot, s él azokkal a lehetőségekkel, amelyekről szüleink vagy nagyszüleink nemzedéke csak álmódott. „Megdöböntő hasonlóságot találunk az akkori és a mai viszonyok között. Rajtunk is áll, hogy a világ világossága elér-e gyermekeink lelkéhez, és megtanulják-e, hogy a jó és a rossz örök vitájában ők a jó oldalra kell álljanak, hogy kuruc és labanc között a lényeges különbség, hogy míg egyik a nemzetéért harcol, addig a másik csak a hataloméért. Egy olyan világot, egy olyan Európát és egy olyan Erdélyt kell kialakítanunk, amelyben helye van az igazságnak, a szabadságnak és a szeretetnek” – mondta a politikus. „1849 után hetven évvel jött a trianoni békediktátum, hetven évre rá pedig az 1989-es temesvári forradalom. Mindhárom esemény meghatározta a következő

hetven évet, s mindhárom a szabadságról, valamint annak leveréséről szólt. Joggal tesszük fel a kérdést: milyen hosszú lesz az 1989 utáni időszak? Hisszük, hogy ez tőlünk is függ, hogy a jövőt mi is alakítjuk. Éljen a magyar szabadság!” – zárta beszédét Szilágyi Zsolt.